H O T Ă R Â R E
în numele legii

30 aprilie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul NEGRU Nicolae
Grefier BOBEICO Mihaela

cu participarea reprezentantului reclamantului, avocatul Malai Vitalie și a reprezentantului pârâtei, avocatul Cojocari Constantin

în lipsa reclamantului Lungu Constantin și a pârâtei Lungu Elena, legal citați

în lipsa reprezentantului STAS Căușeni, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa

examinând în ședință de judecată publică, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Constantin împotriva lui Lungu Elena, cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere și

cererea reconvențională depusă de Lungu Elena împotriva lui Lungu Constantin, cu privire la stabilirea domiciliului copiilor și încasarea pensiei de întreținere,

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanților la proces

1. Reclamantul Lungu Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Lungu Elena, cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la ***** a înregistrat căsătoria cu pârâta Lungu Elena, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă la nr.2, de către Primăria Căinări, raionul Căușeni. În timpul căsătoriei s-au născut copiii *****, ***** și *****.

Reclamantul mai invocă faptul că, în legătură cu traiul separat al soților de mai mult timp, incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create, a ajuns la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei. Multiplele certuri fac imposibilă viața în comun în continuare, astfel consideră inoportună menținerea familiei, eșuând toate căile de

împăcare, fapt pentru care solicită instanței de judecată desfacerea căsătoriei încheiate fără acordarea unor termene de conciliere.

Se mai afirmă că Lungu Elena locuiește cu copiii minori separat, motiv pentru care reclamantul nu este împotrivă ca minorii în continuare să locuiască cu pârâta.

Concomitent, reclamantul susține că, deși nu activează în câmpul muncii oficial și nu are un venit stabil, participă lunar la întreținerea copiilor minori, astfel, fiind de acord în continuare până la împlinirea majoratului să achite lunar câte 1500 lei pentru fiecare minor.

În fine, reclamantul solicită desfacerea căsătoriei încheiată între Lungu Constantin și Lungu Elena și stabilirea obligației de plată a pensiei lunare de întreținere a minorilor din contul lui Lungu Constantin în beneficiul lui Lungu Elena a câte 1500 lei, lunar, pentru fiecare copil.

3. La 28.10.2025, Lungu Elena a depus cerere reconvențională împotriva lui Lungu Constantin, privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor de judecată.

4. În motivarea cererii reconvenționale, Lungu Elena a invocat că între părți nu există un acord scris cu cine dintre ei va locui după desfacerea căsătoriei copiii minori comuni, în legătură cu care fapt, Lungu Elena înaintează o acțiune reconvențională și solicită de a fi judecată odată cu acțiunea inițială.

Susține reclamanta reconvențională că, Lungu Constantin fără a o informa pe ea și fără de a întocmi un acord în scris privind plata pensiei pentru întreținerea copiilor minori și a soției în legătură cu îngrijirea copilului minor comun timp de 3 ani după nașterea acestuia, în pofida faptului că este angajat la muncă în Italia și are mijloace financiare pentru a asigura un trai decent copiilor săi, s-a adresat în instanța de judecată, solicitând să fie obligat de instanță la plata unei pensie de întreținere a copiilor minori, care nu este suficientă pentru necesitățile de întreținere și dezvoltarea normală a copiilor minori.
Respectiv, în circumstanțele expuse Lungu Elena solicită de a lăsa la întreținerea și educația ei copiii minori *****, ***** și *****.

De asemenea, Lungu Elena consideră că este în interesul copiilor minori stabilirea domiciliului cu ea, Lungu Constantin contribuind ocazional la întreținerea copiilor minori, care de fapt permanent au necesitate de hrană, îmbrăcăminte și alte necesități pentru un trai decent, iar între reclamanta Lungu Elena și pârâtul Lungu Constantin lipsește un acord privind plata pensiei de întreținere, iar cea indicată de Lungu Constantin pe care au urma ca instanța de judecată să-l oblige la plată, este insuficientă pentru un trai decent, de aceea, reclamanta reconvențională consideră că pensia de întreținere urmează a fi încasată pe cale judecătorească, într-o sumă bănească fixă, care ar asigura necesitățile copiilor.

Astfel, Lungu Elena solicită stabilirea domiciliului copiilor minori *****, ***** și ***** cu mama Lungu Elena; încasarea în beneficiul său de la pârâtul Lungu Constantin pensia pentru întreținerea copiilor minori într-o sumă bănească fixă, în mărime de 3000 lei, lunar, pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului; încasarea în beneficiul său de la pârâtul Lungu Constantin pensia de întreținere lunară, în mărime de 2000 lei, mijloace necesare drept sprijin material, în legătură cu îngrijirea copilului minor comun timp de 3 ani după nașterea acestuia; trecerea tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei în contul pârâtului; a încasa în beneficiul său de la Lungu Constantin, toate cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 200 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

5. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Lungu Constantin, avocatul Malai Vitalie, a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele invocate, solicitând admiterea acesteia integrală. Referitor la cererea reconvențională a fost de acord cu cerința privind stabilirea domiciliului copiilor minori și parțial cu cerința de încasare a pensiei de întreținere a copiilor, iar în rest, a solicitat respingerea acțiunii reconvenționale.

6. Reprezentantul pârâtei Lungu Elena, avocatul Cojocari Constantin, în ședință de judecată a recunoscut parțial acțiunea reclamantului, fiind de acord cu desfacerea căsătoriei, însă a solicitat încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a soției care îngrijește de copil până la 3 ani în mărimea indicată în acțiunea reconvențională, pledând totodată, pentru stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama.

7. Reprezentantul Structurii Teritoriale Asistență Socială Căușeni, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Potrivit avizului prezentat de autoritatea tutelară a pledat pentru stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama Lungu Elena, care dispune de condiții de trai ce ar asigura dezvoltarea și educare copiilor.

Aprecierea instanței

8. Audiind părțile în proces și ascultând considerentele lor referitor la circumstanțele de fapt și de drept expuse și cercetând probele din dosar, instanța de judecată consideră necesar a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Constantin și acțiunea reconvențională depusă de Lungu Elena, din următoarele considerente.

i. Referitor la capătul de cerere privind desfacerea căsătoriei

9. Conform art.33 Codul familiei, căsătoria se încetează prin desfacerea căsătoriei (divorț).

10. Potrivit art.37 alin.(1) Codul familiei, dacă soții au copii minori comuni și nu au ajuns la un acord privind întreținerea, educația și domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) și a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută de notar, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.

11. În ședința de judecată s-a stabilit că, Lungu Constantin și Lungu Elena s-au căsătorit la *****, căsătoria fiind înregistrată la Primăria Căinari, raionul Căușeni.

12. Totodată, s-a mai stabilit faptul că, atât reclamantul, Lungu Constantin, cât și pârâta Lungu Elena, nu doresc menținerea relațiilor de familie și cer desfacerea căsătoriei, din care considerente, instanța de judecată admite acest capăt de cerere și va desface căsătoria între Lungu Elena și Lungu Constantin.

ii. Referitor la capătul de cerere privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori

13. În conformitate cu art.63 Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. (1^1) În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți, în care va conține, după caz, și informația disponibilă privind actele de violență în această familie și persoana agresorului familial. În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent. În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuiește separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

14. Articolul 8 alin.(1) din Legea nr.370/2023 privind drepturile copilului, statuează că, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor și să coabiteze cu aceștia.
15. În conformitate cu stipulările art.3 alin.1 din Convenția Internațională din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt emise de instituții publice, instanțe judecătorești, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
16. Instanța mai subliniază că familia este o instituție protejată de art.8 din Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului. În același timp art.19 din Convenția pentru protecția copilului statuează că, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat și se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului. În cazul examinării litigiilor cu privire la stabilirea domiciliului minor în cazul în care părinții locuiesc separat, în state diferite urmează să se țină cont exclusiv de interesul superior al copilului. Examinând superioritatea unuia dintre drepturi instanța de judecată urmează să țină cont de art.18 din Convenția pentru protecția copilului, care prevede că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului.
17. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului În acest sens, Curtea Europeană a drepturilor Omului a reiterat principiul bine stabilit în jurisprudența sa conform căruia scopul Convenției nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii ci cele concrete și efective (*Cauza Artico împotriva Italiei*).
18. Prin urmare, și la încredințarea copilului minor, condiția esențială de care instanțele judecătorești au îndatorirea să se pronunțe, constă în interesul superior al copilului, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor criteriilor consacrate în acest domeniu. Aceste criterii, stabilite de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și de legislația națională sunt vârsta copilului, posibilitățile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul față de copilul minor, precum și al minorului față de părinte, grija manifestată de părinți în timpul conviețuirii și după despărțirea lor în fapt, precum și altele asemenea.

19. Totodată, criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalității, ceea ce înseamnă că nu poate reține caracterul primordial sau determinant al unuia sau altuia dintre criteriile respective.
20. În acest context, în *cauza Karrer contra României* (hotărârea din 21.02.2012), s-a constatat încălcarea art.8 având în vedere că ingerința în viața privată și de familie a reclamanților nu a avut la bază o analiză temeinică privind interesul superior al copilului și procedura prevăzută de Convenția de la Haga nu s-a desfășurat cu celeritate.
21. Astfel, instanța de judecată a constatat că, în căsătorie la soții Lungu s-au născut, fiicele ***** și *****, precum și fiul ***** (f.d.8-10).
22. Potrivit Avizului autorități tutelare prezentat instanței de judecată, condițiile de locuit la reclamanta reconvențională Lungu Elena sunt adecvate, locuința fiind dotată cu toate necesare pentru creșterea și educarea copiilor.
23. Totodată, instanța constată că unul din copii, fiul ***** se află la o vârstă fragedă, având trei ani de zile, prin urmare atașamentul mamei față de copil și a copilului față de mamă este major, relațiile dintre ei fiind durabile, indispensabile, ceea ce denotă faptul că în interesul prioritar și în necesitățile majore ale copilului este de a locui în continuare cu mama sa.
24. Drept consecință, aceste circumstanțe sânt suficiente pentru a decide că, copiii, la etapa actuală, necesită să fie lăsați la domiciliul mamei și denotă cert faptul că nu este în interesul major al copiilor, să fie rupți de la mediul obișnuit de viață și transmiși la domiciliul tatălui.
25. În aceste circumstanțe, instanța de judecată, având în vedere și acordul tatălui privind stabilirea domiciliului copiilor cu mama, consideră necesar de a admite acest capăt al cererii reconvenționale și a stabili domiciliul copiilor minori, după desfacerea căsătoriei, cu mama Lungu Elena.

iii. Referitor la cerința privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor

26. În conformitate cu art.74 Codul familiei, părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.
27. Potrivit art.76 Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de

întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante, cu respectarea prevederilor art.108 și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

28. Astfel, având în vedere faptul că domiciliul copiilor minori ai soților Lungu, după desfacerea căsătoriei a fost stabilit cu mama, Lungu Elena, iar contract privind modul de plată a pensiei de întreținere între soții Lungu nu a fost încheiat, pretenția privind încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copiilor minori, urmează a fi admisă.

29. Referitor la mărimea pensiei de întreținere, instanța de judecată menționează că, la materialele cauzei nu au fost administrate probele privind locul de muncă a pârâtului Lungu Constantin și mărimea veniturilor acestuia.

30. Conform ultimei informații publicate pe pagina web a Biroul Național de Statistică, probă notorie, valoarea minimului de existență pentru un copil, în anul 2025, în mediu pentru orașe mici, a constituit suma de 3032 lei.

31. Totodată, instanța subliniază că întreținerea minorului de către părinții săi are un obiect complex, presupunând acoperirea tuturor cheltuielilor pe care le implică realizarea dreptului copilului de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală sau socială. Corelativ acestui drept al copilului, părinților, le revine responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților, cele mai bune condiții de viață necesare creșterii și dezvoltării copiilor. În consecință, obligația de întreținere a copilului minor de către părinți are ca finalitate asigurarea mijloacelor materiale necesare acoperirii cheltuielilor legate de hrană, îmbrăcăminte, locuință, îngrijirea sănătății, satisfacerea nevoilor social culturale ale copilului, precum și a oricăror alte cheltuieli pe care le reclamă creșterea, educația, învățătura și pregătirea profesională a acestuia.

32. Instanța reține că obligația de întreținere are drept scop asigurarea condițiilor necesare pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, morală și socială normală a copilului și nu se limitează exclusiv la satisfacerea necesităților minime de existență.

33. În jurisprudența sa constantă, Curtea Supremă de Justiție a statuat că, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanțele urmează să țină seama de totalitatea circumstanțelor relevante, inclusiv: vârsta copiilor și necesitățile specifice fiecăruia; cheltuielile aferente alimentației, îmbrăcămintei, încălțămintei, produselor de igienă, serviciilor medicale, educației și activităților de dezvoltare; nivelul de trai de care copiii beneficiau anterior separării părinților; posibilitățile materiale reale

ale fiecărui părinte, inclusiv veniturile obținute peste hotarele Republicii Moldova; obligația ambilor părinți de a contribui proporțional la întreținerea copiilor.

34. De asemenea, în practica sa, Curtea Supremă de Justiție a subliniat că simpla declarare de către debitor a lipsei unui loc de muncă oficial ori a inexistenței unor venituri stabile nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru diminuarea obligației de întreținere, instanța fiind obligată să aprecieze posibilitățile reale de muncă și de obținere a veniturilor ale acestuia, precum și celelalte probe administrate în cauză.

35. În cauza de față, instanța constată că reclamantul a propus achitarea unei pensii de întreținere în cuantum de 1500 lei, lunar, pentru fiecare copil, însă această sumă nu este aptă să acopere necesitățile rezonabile ale celor trei copii minori.

36. Or, este de notorietate faptul că, în condițiile economice actuale, cheltuielile lunare aferente întreținerii unui copil includ alimentația, îmbrăcămintea, încălțămintea, rechizitele școlare, serviciile medicale, produsele de igienă, transportul și alte necesități indispensabile unei dezvoltări normale, valoarea acestora depășind în mod evident suma de 1500 lei lunar.

37. Prin urmare, instanța de judecată, ținând cont pe de o parte de faptul că părinții urmează să contribuie în egală măsură la întreținerea copiilor, iar pe de altă parte, având în vedere faptul că reclamanta reconvențională Lungu Elena asigură locuința copilului și întreținerea acesteia, precum și alte cheltuieli care nu întotdeauna se încadrează în minimul stabilit de Biroul Național de Statistică, instanța consideră necesar de admite parțial cerința reclamantei reconvenționale privitor la pensia de întreținere și va încasa de la Lungu Constantin pensia pentru întreținerea copiilor minori *****, ***** și ***** în sumă de 2500 lei, lunar, pentru fiecare copil, iar în rest, va respinge pretențiile reclamantei reconvenționale.

iv. Referitor la încasarea pensiei de întreținere a soțului care îngrijește de copil până la vârsta de 3 ani

38. Instanța reține că potrivit art.82 Codul familiei, soții își datorează întreținerea materială reciprocă. În cazul refuzului de a acorda întreținere și dacă între soți nu există un contract privind plata pensiei de întreținere, dreptul de a porni o acțiune în instanța judecătorească privind încasarea acesteia de la celălalt soț îl au: soțul care îngrijește copilul comun timp de 3 ani după nașterea acestuia. Pensia de întreținere se plătește persoanelor enumerate la alin.(2) numai în cazul când acestea nu au un venit propriu suficient, iar soțul care datorează întreținere are posibilitatea de a o plăti.

39. Reieșind din norma sus enunțată, se reține că, legiuitorul a condiționat admiterea unei asemenea cereri de întrunirea cumulativă a două condiții esențiale: (i) soțul solicitant să nu dispună de un venit propriu suficient pentru întreținerea sa și (ii) soțul obligat la întreținere să aibă posibilitatea materială efectivă de a acorda această întreținere.

40. Prin urmare, simplul fapt că reclamanta reconvențională îngrijește copilul comun în vârstă de până la trei ani nu este suficient pentru admiterea acțiunii, instanța fiind obligată să verifice existența tuturor condițiilor prevăzute de lege.
41. În conformitate cu art.118 Cod de procedură civilă, fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile. În cauza de față, reclamanta reconvențională nu a prezentat probe suficiente care să demonstreze, pe de o parte, că nu dispune de venituri proprii suficiente pentru a-și asigura existența, iar, pe de altă parte, că pârâtul reconvențional dispune de posibilități materiale care să-i permită, pe lângă obligația de întreținere a celor trei copii minori, să suporte și obligația de întreținere a fostei soții.
42. Mai mult, din ansamblul probelor administrate rezultă că pârâtul reconvențional va fi obligat la plata unei pensii de întreținere pentru cei trei copii minori în cuantum total de 7500 lei, lunar, obligație care reprezintă o obligație legală prioritară, având în vedere că întreținerea copiilor minori prevalează asupra celorlalte obligații de întreținere, fiind guvernată de principiul interesului superior al copilului, consacrat de art.3 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și de art.58 Codul familiei.
43. Instanța reține că obligația de întreținere dintre soți nu poate fi stabilită în mod automat, ci numai în măsura în care aceasta nu afectează posibilitatea debitorului de a-și executa obligația primordială de întreținere față de copiii minori. În lipsa unor probe concludente privind veniturile și posibilitățile materiale reale ale pârâtului reconvențional, instanța nu poate concluziona că acesta dispune de resurse financiare suficiente pentru a suporta, concomitent, atât pensia de întreținere a celor trei copii minori, cât și pensia de întreținere solicitată de reclamanta reconvențională.
44. Prin urmare, având în vedere că reclamanta reconvențională nu a făcut dovada întrunirii condițiilor cumulative prevăzute de art.82 alin.(3) Codul familiei, iar din materialele cauzei nu rezultă existența posibilităților materiale suficiente ale pârâtului reconvențional pentru asumarea unei obligații suplimentare de întreținere, instanța apreciază că cerința privind încasarea pensiei de întreținere în beneficiul soțului care îngrijește copilul comun până la împlinirea vârstei de 3 ani este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

v. Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată

45. Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

46. Având în vedere faptul că cerințele reclamantei reconvenționale Lungu Elena au fost admise parțial, judecătorul va încasa de la Lungu Constantin în beneficiul lui Lungu Elena cheltuieli de judecată suportate la plata taxei de stat și taxei de timbru în sumă totală de 400 lei, achitate la depunerea acțiunii reconvenționale (f.d.34, 35).

47. Corelativ, instanța denotă că reclamantul Lungu Constantin în acțiunea inițială depusă nu a pretins la compensarea cheltuielilor de judecată din contul părții adverse.

48. Cu referire la cheltuielile pentru asistența juridică se reține că, potrivit art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

49. În acest sens, pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; c. listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

50. Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: a. complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b. aportul avocatului la soluționarea cauzei; c. timpul și munca depusă de avocat; d. aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e. faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f. rezultatul obținut; g. restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h. natura și durata relației dintre avocat și client; i. experiența, reputația și abilitatea avocatului; j. justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k. suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l. alți factori, la discreția instanței.

51. Astfel, soluționând cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța constată că reclamanta reconvențională Lungu Elena a fost reprezentată în prezentul proces de avocatul Cojocari Constantin, căruia i s-a achitat onorariul în sumă de 10 000 lei (f.d.34).

52. Totodată, instanța mai constată că reclamanta reconvențională nu a anexat la cerere lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).
53. Apreciind cheltuielile de asistență juridică prin prisma realității, necesității și rezonabilității, precum și prin prisma criteriilor statuate în jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție, instanța constată că, cauza supusă examinării în prezentul proces nu se referă la cele mai complexe, fiind una tipică după caracterul ei, ține de stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere și nu prezintă noutate sau dificultate din punct de vedere a întrebărilor ridicate în speță.
54. Urmare a celor constatate, instanța ajunge la concluzia de a admite parțial cerința reclamantei reconvenționale pe acest capăt de cerere și de a încasa de la Lungu Constantin în beneficiul lui Lungu Elena suma de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma care, în opinia instanței, corespunde criteriilor de realitate, necesitate și rezonabilitate, respingând în rest cerința.
55. Potrivit art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.
56. Astfel, având în vedere faptul că cerințele reclamantei reconvenționale privind încasarea pensiei alimentare au fost admise parțial, aceasta fiind scutită de la plata taxei de stat la depunerea acțiunii, instanța de judecată va încasa de la Lungu Constantin în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 3250 lei.
57. În conformitate cu art.art.37-38 Codul familiei, art.art.256 alin.(1) lit. a), 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Constantin împotriva lui Lungu Elena, cu privire la desfacerea căsătoriei, se admite.

Căsătoria între Lungu Constantin și Lungu Elena, înregistrată la *****, la Primăria Căinari, raionul Căușeni, actul de căsătorie nr.2, se desface.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează taxa de stat în beneficiul statului de la fiecare soț a câte 125 (una sută douăzeci și cinci) lei.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile lucrătoare de la rămânerea definitivă, se expediază la oficiul Agenției Servicii Publice din raza de activitate a judecătoriei.

Capătul de cerere din cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Constantin împotriva lui Lungu Elena, cu privire la încasarea pensiei de întreținere și cererea reconvențională depusă de Lungu Elena împotriva lui Lungu Constantin, cu privire la stabilirea domiciliului copiilor și încasarea pensiei de întreținere, se admit parțial.

Domiciliul copiilor minori *****, născut la *****, *****, născută la ***** și *****, născută la *****, se determină cu mama Lungu Elena.

Se încasează de la Lungu Constantin în beneficiul lui Lungu Elena, pensia pentru întreținerea copiilor minori *****, născut la *****, *****, născută la ***** și *****, născută la *****, în cuantum de 2500,00 (două mii cinci sute) lei, lunar, pentru fiecare copil, începând cu 23.09.2025 și până la atingerea majoratului de către copii.

Se încasează de la Lungu Constantin în beneficiul lui Lungu Elena cheltuielile de judecată suportate la depunerea acțiunii reconvenționale sub forma taxei de stat și taxei de timbru în sumă totală de 400,00 (patru sute) lei, precum și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5000,00 (cinci mii) lei.

În rest, acțiunea inițială și acțiunea reconvențională se resping.

Se încasează de la Lungu Constantin în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3250 (trei mii două sute cincizeci) lei.

Hotărârea, în partea încasării pensiei de întreținere, se execută imediat.

Se acordă lui Lungu Constantin termen de 10 zile de la data pronunțării pentru executarea benevolă a hotărârii.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței,
Judecător **/semnat/** **Negru Nicolae**

Copia corespunde originalului
Judecător *Negru Nicolae*